

Die Begrafnis

Hoekom is, veral by die swart-mense, die begrafnis so uiters belangrik? Dit is vir hulle 'n oorgang uit hierdie lewe-van-elke-dag na die skimmeryk. By die swartman is daar volgens die ou tradisie vier sogenaamde oorgangsrites, naamlik dié van geboorte, inisiasie, huwelik en ten slotte die begrafnis. 'n Oorgangsrite is 'n seremonie om 'n mens van een lewenstaat of posisie oor te plaas na 'n ander.

By die sterwe gaan 'n mens, volgens hierdie heidense geloof, na die wêreld van die geeste of die skimme. Die dood is dus 'n oorgang na 'n nuwe soort van bestaan. Daar is eintlik geen breuk met hierdie lewe nie, net so min as wat daar 'n breuk lê tussen die lewe voor die huwelik en nadat 'n mens getroud is. Daar is ook geen straf ná die dood nie. Al vrees wat 'n swartmens het, is vir hierdie lewe. Die gestorwenes bly, volgens die heidense geloof, nog altyd teenwoordig, en hulle is 'n waarborg dat dit nog goed gaan met die stam. Wat ons as Westerse, blanke mense die verëring van voorvadergeeste noem, is in wese niks anders nie as 'n beleving van gemeenskap of kontak van die lewendes met die gestorwe voorvaders. Dit maak 'n begrafnis belangrik. Jy moet sorg dat daar goeie kontakte bly.

Die waarom van die dood

Dit is baie belangrik om te weet waarom die dood in die wêreld gekom het. Volgens tradisie van die swartmense het dit gekom deur die verkleurmannetjie wat die boodskap van die ewige lewe aan die mens moes oordra, maar wat nie betyds gekom het nie.

Die Bybel leer ons dat die dood gekom het deur die opstand van die mens teen God. Die dood is gevolg van die sonde. Daarom is, volgens die Christene, die dood baie ernstiger as volgens die heidene. Die dood hou verband met die sonde. Paulus sê: *“Die loon van die sonde is die dood”* (Romeine 6:23).

God het die sonde só ernstig opgeneem dat sy eie Seun moes kom om die oorsaak van die dood, dit is die sonde, weg te neem aan die kruis.

Wat gebeur by die sterwe?

In Prediker 12 vertel die Bybel ons van die oud-word en die sterwe. As jy oud word, dan takel jou liggaam af. Jy kan nie meer goed sien, hoor en loop nie. Jou stem word hoog, jou hare wit, jou hande bewerig, en dan kom die dood.

Wat gebeur nou met die mens as hy sterwe? Die teks sê vir ons: Die liggaam, ook wel die stof genoem, keer terug na die aarde waar dit vandaan kom. Ons is uit stof geskape en nou word die liggaam weer stof. Maar die gees van die mens - dit is iets in ons waarmee ons dink en glo en bly voel en seer voel - dit gaan na God. God het die gees in ons geblaas, en by die sterwe neem Hy dit terug. Die gees keer terug na God wat dit gegee het. En dan is daar net twee moontlikhede: Ons gees geniet die gemeenskap met God, of ons gees ondervind die toorn van God. Maar dít moet ons baie goed onthou: Die gees keer terug na God. Hy sweef nie rondom die hut van dié familie en die kinders nie.

Jy kan nie meer met die gees van jou ma of pa praat nie, want die gees is nie meer hier nie. Die gees is by God, die Skepper. Daarom is dit net tydverspilling om nog kontak met die voorvadergeeste te soek.

Dit is tevergeefs

Wanneer die Prediker vervolg: alles is tevergeefs, dan beteken dit ook dat dit tevergeefs is om nog met die gestorwenes te verkeer. Daar is geen moontlikheid vir die dooies om die lewendes nog te

beïnvloed nie. Daar is dus ook geen rede om hulle te vrees nie. Prediker sê baie duidelik in hoofstuk 9:6: *“Hulle het vir ewig geen deel meer aan alles wat gebeur onder die son nie”*. Dit beteken dat hulle op geen enkele wyse meer die lewe van hulle kinders of kleinkinders kan beïnvloed nie. Dit is dus tevergeefs om nog kontak met hulle te soek, om nog aan hulle te offer, om nog hulle hulp in te roep by droogte, siekte, misoes en dergelike.

Met wie moet ons dan kontak soek?

Ons moet kontak soek met God. Hy is die God van lewendes en dooies. Hy is die Skepper en die Regter. Ons moet almal eendag voor Hom verskyn. Dan vra Hy rekenskap. Hierdie aardse lewe beslis oor ons lewe na die dood. Ons het die Here Jesus nodig om sonder vrees voor God te verskyn. Christus Jesus wil en kan ons verlos van die oordeel. Wanneer ons in Jesus glo, dan behoort ons met liggaam én siel aan Hom. Ons moet só leef dat ons elke dag gereed is om God te kan ontmoet, want ons ken immers nie die dag waarop God ons roep om voor Hom te verskyn nie.

In die sekere wete dat Jesus vir ons sondes betaal het, kan ons ook sonder vrees uitsien na die dag waarop ons voor God se troon moet verskyn.

Wanneer ons bekeerd is tot die Here en ons glo met ons hele hart in die offer van Christus aan die kruis vir die sondes, dan is die lewe nie tevergeefs nie. Dan het ons lewe waarde, ewigheidswaarde, en dan is die dood net 'n deurgang na die ewige lewe in volle gemeenskap met God.

L. Floor

© 2009

www.christelikemedia.org